

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
Morning Star, Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 148 JAFFNA, FRIDAY, 24th JUNE 1988. No. 13

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUE

Please re address
all undelivered issues
of the Morning Star to

The Manager
"Morning Star"
Vaddukoddai

The Human Rights Year and the Challenge to the North and East: India's Role could be Prophetic

(Continued from our last issue)

How then do we meet this grave challenge which faces the Tamils of Sri Lanka today? We do admire the spirit of courage and sacrifice which Tamil youth have shown in resisting State injustice and State terror unleashed on their people. But, Thileepan's fast and death, some months ago, seemed to recapture the spiritual genius of the great Indic civilization to which we belong. For one thing, it is essential, if our victory is to be meaningful, that the mass of the Tamil people should be involved in the struggle. For another, since we believe that we are the inheritors of a great spiritual civilization, we must use the weapons of Truth and Ahimsa to enter into what belongs to us. Means and ends, be it remembered, are two sides of the same coin.

No doubt, David Selbourne observed that "the Gandhian way is not available, since the Tamils have no Gandhi". But as against that, Sachi Sri Kantha of the University of Tokyo, writing in the *Tamil Times* (March, 1988), has said: "To be fair by the Sri Lankan political leaders of yester year Tamils had a Gandhi in S.J. V. Chelvanayakam..... Though a Christian he commanded the respect of the majority of Hindu Tamils". The Challenge now is then to make the journey from where he left.

We need not therefore wait till others decide what they can offer us. It has been agreed to form a unified Tamil Homeland by merging the North and East into a new autonomous Province. The time is opportune to draw a development plan for this area. The immediate challenge is to set up a commission of our own choice to draw up a feasible Development Plan - to rebuild the North and East. Perhaps the first priority would be to revive the one time Co-operative Federation of the North and East. This body should enter into the task of promoting Agriculture and Cattle Farming and medium, and small cottage industries, some with export potential. The financing of these ventures should be through the revival of Co-operative Banking, owned and directed by Co-operatives. Co-operative supermarkets at strategic points should be part of the service to people who were once such ardent Co-operators.

We do well to set up a Regional Educational Council to formulate a comprehensive Educational Plan in terms of re-

gional development and to provide a meaningful education to the lakhs of the young whose education has been disrupted. Nor should we, as now, overlook the equal rights of the disabled for equal education. The two Universities of Jaffna and Batticaloa should first liberate themselves from what weakens them, and play a big role in the educational development of the area. As in the British system, we should envisage an Examining Body for school leaving examinations, especially at the 'A' Level, under the joint auspices of these two Universities. The Public Libraries and their development should also be co-ordinated under the auspices of a Regional Central Library, as envisaged by the Kothari Commission of India.

It has been claimed that it was the young people's Kibbutzin scattered all over Israel which proved to be the pillars of the edifice of the Israeli Nation. Perhaps, a well thought out system of School (and University) multi purpose Co-operatives may be the means of a pervasive social and educational revolution here. They may be used too as channels of Continuing Education for school leavers, including both vocational education and general education. In some areas they may approximate to the Folk High Schools of Denmark.

The City of Jaffna has never had the benefit of Town-planning since the Dutch Occupation. No doubt, the City Hall (now in ruins) and the Jaffna Public Library (now misused) were well designed and that by Indian architects. The new City Hall and the entire City need to be planned for life in the 21st Century. With the devastation following the events of the past decade several other towns and even hundreds of villages will gain by re-designing for that future. The cities of Batticaloa and Trincomalee need special planning. The citizens of all these cities and towns and even the villages, need to have before them the vision of a nobler habitat as the symbol of a new life for all that dwell therein.

Whether it is restructuring our Co-operatives, or schools, or Universities and Research Institutions, and re-ordering their purposes, or re-thinking the functions of our libraries, or re-designing our cities and villages, the wisdom of Indian expertise will go a long way. Will Mother India turn its attention to this need and take appropriate steps and that early? India's role could indeed become prophetic at this juncture in the history of the Tamils of Sri Lanka.

In turn, the test and proof that the Tamils have come in

News from South of Elephant Pass

A series of functions awaited the return of Bishop Ambalavanar to the Island. After the functions in the Colombo church, the next one was in Mankulam on the 31st May, when 50 houses were given away to 50 families at Neethipuram. This new settlement is about 2 miles away from the Mankulam C. S. I. Centre, on the Mankulam - Mullaitivu road. Bishop and Mrs. Ambalavanar were taken in procession to the entrance of the settlement where a spacious road had been made leading all the way to the housing area. The Bishop declared open the road and the crowd proceeded to the housing project. A public meeting then took place where the Chairman of the Mankulam Citizens Committee, the pastors of Mankulam, Vavuniya and Kilinochi and the Bishop spoke. The citizens stressed the need for more water supply in the form of wells. The keys to the houses were then given to the different families and token presentations were given to the masons and the carpenters in appreciation of their work.

The Mankulam C. S. I. Centre which was started recently is a hive of activity. The Vocational Training Centre and Day Care Centre are carrying on their work while the Parsonage and the Carpentry Workshop are being built. The equipment (electric) for carpentry has already been bought. There are also plans to build a church closer to the main road, in the same compound. We had the privilege of seeing and listening to perhaps the only day care centre and the youngest percussion band. The little boy at the big drum was the main attraction, with his perfect timing and self confidence. This is only a beginning, as there is great potential as to what can be done for

to their own will be their developing a creative relationship with the rest of Sri Lanka, and Sri Lanka as a whole stepping out to strengthen the world structure of peace and the quality of human life

For those of us who considered ourselves as privileged to live in one of the great forward eras of human thinking, and especially in the Gandhian Epoch of the great Indic Civilization to which we belong, it would be a grave disappointment if the North or East, or for that matter Sri Lanka as a whole, ceased to be witness to that civilization, which gave to the World a Gautama Buddha, 25 centuries ago, and a Mahatma Gandhi in our time.

K. Nesiiah.

Chairman, Thanthai Chelva Memorial Trust.

Chundikuli,
June 1, 1988.

the people there. One can imagine that in the near future some of these children will be in the orchestras of Jaffna College and Uduvil Girl's College, and also be some of their star students.

Next morning at Barathipuram close to Murugandy and away from the main road, a similar function took place. The villagers welcomed Bishop and Mrs. Ambalavanar and the pastors and took them in procession to their Day Care Centre, with 3 troupes of children singing and dancing in front of them. There was a large crowd of adults and children. 55 houses were given to 55 of the families. There are 900 odd families who are already living there in mud or cadjan huts. They have been promised another 45 houses. We were told that the people there had decided to have a whole days celebration with fellowship lunch. From what we saw of this settlement in the midst of cleared forest, Barathipuram will soon become a small town.

From there the Bishop and party were taken to Nambikkai Street, just past Shalom Nagar where another 15 houses had been built. The women of the place led the group with singing and Kummi. The 15 houses were then given away. A few more houses are still being built there.

In the afternoon, the newly constructed Day Care Centre building behind the Kilinochi Parsonage was declared open by Miss Muriel Hutchins of Karuna Nilayam and dedicated by the Bishop. At the public meeting the Government Agent of Kilinochi Mr. Devasigamany spoke and lit the oil lamp. The building will have two more floors in the future, the first floor will house a school for Carnatic Music and vocational training and the second floor will house a much needed hostel for working women and girls in Kilinochi.

Some of us had not visited these areas for about 3 years, and one could see how fast these projects have developed and the young churches have grown. What an opportunity there is to spread the good news and to give new life to needy people. Life is being lived south of Elephant Pass, inspite of the prevailing situation. There are thousands of families without the basic needs for living, like housing, water supply, sanitation, medical aid and good schools. The harvest is ready but the labourers are few. We pray that more will hear the call of the Lord of the harvest and respond. We very much appreciate and thank God for the young, energetic and dedicated workers the Revds. Jeyanesan, Thiagarajah, Anugoolan and Sooriyakumar who are already there, who have risked their lives on many occasions and who work round the clock.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

தீர்த்தவ வா இதழ்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நீதி ஜனத்தைய உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்]

மலர் 148]

24-6-1988

[இதழ் 13

என்று சமாதானம்?

இன்று யாழ். தமிழ் மக்கள்மூலம் விரைவில் ஒரு சமாதானம் மத்தியிலேயே சமாதானம் என்ற சொல்லு பெரும் கசப்புத்தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றது. மனம் சஞ்சலப்படுகிறது. என்று நான் இனிச்சமாதானம் இந்தனை காலங்களால் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் நமக்கு ஒரு சமாதானத்தை உருவாக்க வரிமை பெற்றது என நம்பியிருந்த மக்கள், இதன் பிரகாரமாக இந்திய அமைதிப்படை யென இங்கு அனுப்பப்பட்ட இரணுவப்பிரியி னர்-தமிழிழ் விடுதலைப் புலிக ளுக்குமிடையில் கடைபெற்றும் கொண்டிருக்கும் இடைவிடாத போராட்டத்தினால் இவர்களுடைய எண்ணங்களில் என்று சமாதானம்? என்றும் எங்களுக்குச் சமாதானம் இல்லையா? விடுதலைப் புலிகளுக்கு இந்திய அமைதிப் படைக்கும் ஐக்கியம் உருவாகரா? என அடுக்கடுக்காக கேள்விகளை எழும்புகின்றன, இத்கான பேச்சு வார்த்தையை உருவாக்கி, தமிழிழ் விடுதலைப்புலிகளுக்கும், அமைதிப் படைகளுக்கும் இடையிலான போராட்டத்தை நிறுத்துமாறு கோரி அவர்கள் இன்று வடமராட்சிப் பகுதியில், ஈரோஸ் இயக்கத் தலைமையுடன் வழிமறிப்புப் போராட்டம், அமைதியான ஊர்வலங்கள் நடத்தி வருகிறார்கள்.

இத்தகைய ஊர்வலங்களினால், தங்களுடைய சமாதானத்தைவிட ரோக்கி வேண்டி நிற்கும் பல மஜல்களையும் இராணுவ அதிகாரிகளினுடைய இந்தியப் பிரதமர் ரஜிவ்காந்திக்கு அனுப்பியவைத்தார்கள்.

தமிழ் மக்களின் துன்பக் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு, பல பேச்சுக்கவர்த்தைகள் இது காலம் கடைபெற்றும் பலன் பெறுது போகவே இன்று கடைபெற்றும் கொண்டிருக்கும் சென்னைப் பேச்சுவார்த்தை விரைவில் ஒரு சமாதான இலக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நிலை உருவாகும் என அரசியல் இராஜதந்திர வட்டாரங்கள் நெடுகின்றன.

சென்னையில் இந்திய அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் தமிழிழ் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் கடைபெற்றுவரும் சமரசப்பேச்சு வார்த்தைகளில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கு, சில விடயங்களை முக்கியமாக முன்வைத்தார்கள் அவைகளின் பெறுபேறு இந்தியத்தாதுவர் இலங்கைக்கு திரும்பியதும் அறிவிக்கப்படலாம் என்ற தெரிவித்தது. இப் பேச்சுவார்த்தை

ஏற்படலாம் என, இராஜதந்திர வட்டாரங்கள் கருதுகின்றன.

இப் பேச்சு வார்த்தைக்கு, இந்தியத் தூதர் J. N. திஷித் அவசரமாக அழைக்கப்பட்டு, புது டில்லி சென்றார் எனவும் அரசியல் இராஜதந்திர வட்டாரங்களில் கருதப்படுகின்றன. அரசாங்கம் ஏற்கனவே அறிவித்த படி வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல் நடத்துவதற்கு இலங்கை இந்திய அரசாங்கங்கள் அக்கறை கொண்டுள்ளதால் அதற்கு முன்னேடியாக இப்போராட்டங்களை நிறுத்தி ஒரு சமாதானத்தை நிலை நிறுத்துவது அவசியம்.

எதிர் வரும் மார்கழிமாதம், ஜெனாதிபதி தேர்தல் கடைபெற இருப்பதால், இதனைத்திட்டமிருப்பதால் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் அமைதியும் சமாதானமும் ஏற்படவேண்டுமென ஜெனாதிபதி அக்கறை கொண்டுள்ளார் எனவும் அவ்வாசியல் வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன.

இதற்கிடையில் கூட்டணி முக்கியஸ்தர்கள், கொழும்பில் கூட்டணிக்கலைவர்கள் திரு. மு. சிவசிதம்பரத்தையும், திரு. அ. அமிர்தலிங்கத்தையும் சந்தித்துப் பேசினார்கள். அந்தப்பேச்சின்பொழுது திரு. அமிர்தலிங்கமும் சிவசிதம்பரமும், இந்திய அமைதிப்படைக்கும்-தமிழிழ் விடுதலைப் புலிகளுக்கு மிடையில் கடைபெறும் போராட்டமிகவும் கவலைக்குரியன என தெரிவித்தார்கள்.

சமாதானத்தான் இன்று முக்கியம் அதனை ஏற்படுத்துவதற்குக் கூட்டணிமுக்கியம் செயற்பட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார்.

இப்பேச்சு வார்த்தைகளின் அடுத்தபடியாக கல அமைப்பு களையும் உள்ளடக்கிய பேச்சு வார்த்தையில், ரெலோ, புளட், ஈ.டி.ஆர்.எல்.எஸ் போன்ற மூன்று இயக்கங்களும், தமிழிழ் விடுதலைப் புலிகளுடன் இந்திய அரசு சமரசப் பேச்சு நடத்தி ஒரு முக்கிய சமாதான தீர்வுக்கு வருவதை நாங்கள் வரவேற்கின்றோம் என்றனர்.

மக்களின் அனைத்து வேண்டு கோளும் இவைகளே ஏன் இந்தியா துரிதமாக செயற்படவில்லை, மிக விரைவில் இந்தியா தமிழிழ் விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஒரு சமாதானத்தைப் பெற்றத்தாவெண்டும் என்பதே.

“என்று சமாதானம்

அன்றோ விடுதலை”

— ப. லோகநாதன்

அருத் திரு ஜே. ஜே.

இரத்தினராசா

ஜூன் மாதம் 11-ம் திகதி மதிய மைக்குள் பிரவேசித்த அருள் திரு ஜே ஜே இரத்தினராசா யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவ சாகியத்தில் ஒரு மூக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தார் கடமை. கண்ணியம் கட்டுப்பாடு என்பன அவருடைய வாழ்க்கையில் மிளிர்ந்த பண்புகள். கோட்பார் செவியினிக்கு சிந்தை இனிக்கப் பேசும் அவருடைய வாழ்; பிரரிடத்தில் காணப்பட்ட கல்ல பண்புகளைப்பெல்லாம் தாராளமாகப் புழங்குது நிற்கும் அவருடைய உள்ளம் திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்காக ஓயாது நடந்து ஓய்ந்து போனவை அவருடைய பாதங்கள். மொத்தத்தில் ஜே. ஜே. ஆர். தனக்கென வாழாது பிரருக்காக வாழ்ந்த மகான். இது எல்லாதான் இவருடைய பிரிவு எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அருள் திரு. இரத்தினராசா 1915-ம் ஆண்டு சாவகச்சேரியில் அருள் திரு ஜேன் அவர்களுக்கு, திருமதி ஜேன் அவர்களுக்கும் கடைசி மகனாகப் பிறந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் வாரியிலும் கல்கத்தாவிலும் செரம்பூரிலும் கல்வி கற்ற ஆண்டவனின் ஊழியரானார். 1947-ம் ஆண்டு சி. எஸ். ஐ. திருச்சபையின் மதகுருவாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். அன்று தொடர் 1988-ம் ஆண்டு அவர் உயிர் பிரியும்வரை இறைப்பணியை அவாது பேச்சும், முக்கமாக கிருத்தம், வட்டுக்கோட்டை சாவகச்சேரி, மாணியாய், கொழும்பு போன்ற தென் இந்திய திருச்சபைகளிலும் செரம்பால் மெத்யஸ்த திருச்சபையிலும் அவர் அரும் பணியாற்றினார். திருச்சபையை வளர்ப்பதும் ஆலயங்களைப் பூர்த்திசெய்வதும் அவரின் மிவிரும்பமான பணிகளாக கிருத்தன.

மக்களின் இயல்புகளைக் கூர்ந்து அவதானிப்பார். ஒவ்வொரு சபையாநிடத்திலும் காணப்பட்ட நிறைவை நன்கு மதிப்பிடுவார். ரூபரார்த்த ஆராதனையில் அவர் வழங்கும் பாராட்டுகளை உள் எந்தைத் தொடுவதாக இருக்கும் ஒரு மனிதனின் பண்பினை மிகவும் காகவமாக எடுத்துகாண்பார்.

ஜே. ஜே. ஆர். இனிய சுபாவம் வாய்க்கப்பெற்றவர். உடவுள் அவருக்கு அழகான தோற்றத்தைக் கொடுத்திருந்தார். தன் செல்வங்களையும் தாலத்தானையும் இறைவனின் பாதத்தடியில் வைத்தார்.

திருச்சபையின் கிருத்தியைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

தென்னிந்திய திருச்சபையின் யாழ். அத்தியட்சாதின் தன் முதுபெரும் தலைவர்கள் பலர் சமீப காலத்தில் கிரைக்கு அப்பாற் சென்று விட்டனர். இக்குரு மாரோ சிறுவயதில் இருந்த நமது மார்த்தககாரியர். இக்கட்டத்தில் ஜே. ஜே. ஆரின் மறைவு திருச்சபைக்கு ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பு. அன்னரின் பிரிவால் துயறும் மனைவிக்கும் மக்களுக்கும் தேவ தேற்றவு கிட்டவதாக —

சொல்லும் பொருளும்

திருப்பணிவிடை

(முற்றொடர்)

திருப்பணியிடையின் கடமையை கிளக்கும் இது பதங்களும் உள்ளன. இவை பொறுப்பான அதிகாரத்தின் கோணங்களைக் காண்பிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பதங்களாவன “Episcopos” ‘மேற்பார்வையிடுதல்’ இதிலிருந்து Episcopos, அத்தியட்சன், கண்காணி என்ற பதம் வந்தது. Poimainein என்ற பதமும் தோன்றியது. இதன் பொருள் ஒரு மேய்ப்புறாக ‘மேய்த்தல்’ அல்லது போஷித்தல். இதிலிருந்து ‘Poimen’, மேய்ப்பன், போதகன் (Pastor) என்ற பதம் தோன்றியது. அப், நட 2:28 “தமது சபையை மேய்ப்பதற்கு பரிசுத்த ஆவி உங்களை அத்தியட்சர்களாக வைத்த மந்தை” என்ற வசனத்தில் இரு எண்ணங்களும் ஒன்றித்தக் காணப்படுகின்றன. 1 பேதரு 5:1-இலும் 2:25 இலும் கிறிஸ்து “உங்கள் ஆத்தமர்க்களின் மேய்ப்பரும் அத்தியட்சருமாயிருக்கிறார்”. கிறிஸ்து, மேய்ப்பார் என்ற எண்ணம் போவான் 10:11 முதல்; எபிரேயர் 13:20; 1 பேதா 5:4 முதலிய பகுதிகளிலும் காணப்படுகிறது. போவான் 2(16:1-ல் கிறிஸ்துவின் ஆடுகளை போஷிக்கும்படி” அல்லது “மேய்க்கும்படி” பேதரு கட்டளையிடப்பட்டான். இப்படியாக கிறிஸ்துவத் திருப்பணியிடையின் மேய்ப்பு கண்காணித்தவரானது. கிறிஸ்து தமது ஜனத்தின் மேய்ப்பு கண்காணியுமாயிருக்கிறார் என்பதன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகிறது. இது பழைய ஏற்பாட்டுப் பிரவேசங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது. சங், 23; எசேக் 34:37; 34 பார்ச்சு. கிழக்கு நாட்டு மேய்ப்பன் கிரிவான அர்த்தத்தில் தன் மந்தைக்குப் பொறுப்பானியாயிருந்தான் அவன் ஆடுகளை ஒன்றாகச் சேர்த்தான். காணும்போலத்தைத் தேடினான், கிரியாயுற்றதைப் பரிபாலித்தான் ஆபத்துகளினின்று அவற்றைப் பாதுகாத்தான், கல்ல மேய்ச்சல் அல்லது தொழுவத்துக்கு அவற்றை வழி நடத்தினான் “Diaconos”, டீக்கன், பணியிடையின் என்பதைப்போலவே இதழியில் “Episcopos” அத்தியட்சன் அல்லது கண்காணி என்பது புதிய ஏற்பாட்டுப் பழக்கத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட உத்தியோகத்தின் தலைப்பாயிற்று.

திருச்சபையின் வாழ்க்கையைப் பாராமித்தவரும் திருப்பணியிடையின் வெவ்வேறு கிரியைகள் புதிய ஏற்பாட்டில், சபைக்குக் கிறிஸ்துவின் “ஈவுகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அதில் பரிசுத்த ஆவியானவர் இருந்த கிரியையெய்கிறார். 1. கொரி 12:28; ரோமர் 12:5-8; எபே: 4:1-13 முதலிய பகுதிகள் “ஈவுகள்” அல்லது திருப்பணியிடையின் கடமைகளின் அட்டவணைகளைக் கொண்டதாகும். 1 கொரி, 12:28-ல் அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள், போதகர்கள் ஆகிய மூன்று உத்தியோகங்களைக்கொண்ட ஒரு அட்டவணையைப் பவுல் தொடங்குகின்ற (3-ம் பக்கம் பார்ச்சு)

தாரை ஒளி

உலகம் ஆயிரத்தையும் சொல்லும், அவற்றைக்கருத்தில் கொள்ளாது உன் மனச்சாட்சி சொல்லும் வழியில் நட.

எங்கள் கருத்து

மெதடிஸ்த திருநாள்

"அன்பின் ரூபி மோட்சானந்தம்
பாரில் ஈய வந்தீரே
எங்கள் ஏழை நெஞ்சில் வாசம்
பண்ணி மருள் தீர்ப்பீரே
யேசுவே நீர் பரிதாபம்
அன்புமாக இருக்கிறீர்
பாரத்துக்கல் கொண்ட உள்ளம்
வந்து தேற்றல் செய்குவீர்."

நமது ஆராதனைகளிலே திரும்பத் திரும்ப நாம் பாடுவது இப்பாடல். இதனை ஜோன் வெஸ்லியினுடைய சகோதரர் சார்ல்ஸ் வெஸ்லி இயற்றினார். மெதடிஸ்த எழுச்சியின் சாரமாக விளங்குவது இதன் அடிகள்.

ஜூன் மாதம் 29-ம் திகதி மெதடிஸ்த திருச்சபையின் திருநாள். அன்று அகில உலகத்திலுமுள்ள மெதடிஸ்த திருச்சபையார் தமது ஸ்தாபகர் ஜோன் வெஸ்லியையும் அவருடன் தோளோடு தோள் நின்று உழைத்த மகாவீர தியாகிகளையும் நினைவு கூருவார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலும் இத்தினம் அனுஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாகத் தெரிகின்றது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே இங்கிலாந்து சமய உணர்வில் குன்றிப்போய் இருந்தது. விஞ்ஞான வாதமும் இயற்கை வாதமும் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் பரவியிருந்தன. ஆலயங்களில் பிரசங்கங்கள், தத்துவ விரிவுரைகளாக நடைபெற்றனவேயன்றி பக்தியுணர்வை ஏற்படுத்துவனவாக அமையவில்லை. இக்காலகட்டத்தில் இங்கிலாந்தில் கைத் தொழிற் புரட்சியும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. கிராமங்களிலிருந்து ஏழைகள் தொழில் தேடிப் பட்டினங்களுக்கு வந்து கொண்டிருந்தனர். அத்தொழிலாளர்களின் நிலை படுமோசமாக விருந்து நாயும் வாழ் நாளும் சேரியிலே, ஒட்டைக் குடிசையிலே, நோயின் இருப்பிடமாய், வறுமையின் காட்சியாய் அவர்கள் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் மத்தியில் சமயப்பணி செய்ய யாரும் முன்வரவில்லை. ஐரோப்பாவின் ஏனைய நாடுகளில் புரட்சிக்கு இப்படிப்பட்ட தொழிலாளிகள் தம்மைத் தயார் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

இந்தக் கட்டத்திலேதான் ஜோன் வெஸ்லி என்னும் பக்தர் தோன்றினார். திருச்சபையின் மந்தநிலையை எதிர்த்துச் சவால் விட்டார். மக்களின் உள்ளத்தில் பக்திக் கனலை ஏற்றி வைத்தார். ஏழைத் தொழிலாளிகளைப் பார்த்து, தலையை நிமிர்த்தி நடவடிக்கை! நீங்கள் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனின் பிள்ளைகள்! என்று அறைகூவல் விடுத்தார் பல்லா யிரக்கணக்கான மைல்கள் குதிரையிற் பிரயாணம் செய்து மக்களிடையே பக்தி உணர்வை ஏற்படுத்தினார். தூங்கிக் கிடந்த திருச்சபையார் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. மெதடிஸ்த திருச்சபை புதிதாய் உருவானது. ஜோன் வெஸ்லி தாமே குருமாருக்கு அபிஷேகம் கொடுக்கத் தொடங்கினார்.

1786-ல் மெதடிஸ்த மிஷனரி சங்கம் உருவாகியது. 1814-ல் இதன் அணியைச் சேர்ந்த மிஷனரித் தொண்டர்கள் இலங்கைக்கு வந்துசேர்ந்தனர். அவர்களின் பணியினால் பல தாய்மொழிப் பள்ளிகளும், பல உயர் கல்லூரிகளும் நம் நாட்டில் உருவாகின. நமது நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் ஆற்றிய தொண்டு மகத்தானது. வெஸ்லிக் கல்லூரி, கொல்பிட்டி மெதடிஸ்த கல்லூரி, நிம்மன்ட் கல்லூரி, நிப்பன் கல்லூரி, கிங்ஸ்லூட் கல்லூரி, கண்டி பெண்கள் கல்லூரி முதலியன தென்னிலங்கையில் மகத்தான சேவை ஆற்றின. யாழ்ப்பாணத்தில் யாழ் மத்திய கல்லூரி, ஹாட்லிக் கல்லூரி, வேம்படி, பருத்தித்துறை மகளிர் கல்லூரி என்பனவற்றின் சேவை யாவரும் அறிந்தது.

இத்திருச்சபையின் தோற்றத்திற்காகவும் பணிக்காகவும் இறைவனைப் போற்றுவோமாக.

— S. J.

வேதாகமச் சங்கீதங்கள்

—: கவிதை வடிவம்:—

நவாபியூர் சி. என். செல்லத்துரை

சங்கீதம்-43

(முற்றொட்டர்)

1,	குதும்	வாதம்	குடி	நன
	இரக்கம்	ஏதும்	இன்றி	வாழ்வோர்
	கொடுமை	யான	குற்றச்	சாட்டு
	எத்த	ணையோ	எந்தன்	மீது
	தீட்டி	என்னைத்	தாக்கு	என்றார்
	அவற்றில்	இருந்து	ஆண்ட	வாசி
	கடுத்து	என்னைத்	தப்ப	வைப்பாய்
2,	ஏனோ	என்றால்	ஏத	இறைவன்
	நீதான்	இந்த	நாணி	லத்தில்
	அத்தோ	மெத்தன்	அரணும்	நீதான்
	ஏனோ	என்னை	எற்றித்	தள்ளி
	ஒதுக்கி	விட்டாய்	ஒருமூ	லைக்குள்
	எந்தன்	உடைய	எதிரி	மார்கள்
	என்னை	கெருக்கி	ஏனோ	ஒடுக்கி
	நசுக்க	வேண்டும்	நாணும்	அத்தால்
	துயரம்	உற்றுத்	தவிக்க	வேண்டும்
3,	உந்தன்	வெளிச்சம்	உந்தன்	சத்தியம்
	இவற்றை	எனக்காய்	இங்கே	அனுப்பு
	இவைகள்	என்னை	இனிய	வழியில்
	செலுத்தி	உந்தன்	சிறந்த	தூய
	சீயோன்	மலையில்	சொய்	விளங்கும்
	தேவா	ஸயமாம்	சிவ்விய	தலத்தில்
	செம்மை	யாகச்	சேர்த்து	விட்டும்
4,	அங்கே	நானோ	அகிபே	ரின்ப
	மகிழ்ச்சி	யூட்டும்	மகிபன்	இறையின்
	பீடத்	தண்டை	பிரவே	சிப்பேன்
	பிரவே	சித்த	பொழுது	தொட்டு
	இறைவா	எந்தன்	இறைவா	உண்ணப்
	போற்றிப்	போற்றிப்	பாடி	நிம்பேன்
	யாழில்	காக்கள்	யாவும்	சேர்த்து
	துதித்த	உன்னைத்	தொத்த	ரிப்பேன்
5,	ஒளன்	ஆத்த	மாவே	நீஏன்
	தியங்கி	கலங்கி	திடத்தை	இழந்தாய்
	இதனை	விடுக்து	இறையை	நம்பு
	அவரே	எனக்கு	ஆன	உதவி
	அனைத்தும்	இங்கே	அகிஅந்	புதமாய்
	அளிப்பர்	அதனால்	அவரைத்	தானே
	மீண்டும்	மீண்டும்	மேன்மை	யாகப்
	போற்றித்	துதித்துப்	புகழ்த்து	நிம்பேன்

கேளுங்கள் தர்ப்படும்!

வினா: சனிக்கிழமைதானே ஓய்வு நாள், ஆகவே, ஞாயிற்றுக்கிழமை மைய ஏன் ஓய்வுளதாக அனுசரிக்கிறோம்?

விடை: ஞாயிற்றுக்கிழமை அல்லாத வாரத்தின் முதல்நாள் — "கர்த்தருடைய நாள்" எனப்பட்டது. சனிக்கிழமை யூத சமயத்தாரால் ஓய்வு நாடாக அனுசரிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் தொடக்கத்தில் நான்கோடும் கூடி வழிபாடு நடத்தினர் பின்னர், வாரம் ஒருமுறை வழிபாடு நடத்தும் வழக்கம் வந்தது.

கிறிஸ்தவர்கள் நாம் பெற்ற புதிய மிகவாசத்தில் கண்ட உரிமையோடும் மகிழ்ச்சியோடும் சனிக்கிழமையாகிய யூனின் ஓய்வு நாளைக் கொண்டாடத் துண்டாட்டப்படவில்லை. மேலும், கிறிஸ்தவர்கள் பல்வேறு இடங்களில் நிதரிப்போனபடியால், எல்லாரும் ஓரிடத்தில் கூடுவதற்கு ஓய்வு நாள்பயணத்தாரம் இடபூறுதிருத்த ஓய்வுகளில் ஒருவர் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டதாரம் 2000 முழங்கள் மட்டுமே. அதாவது 1000 யார்தாரம் எனவே வாரத்தின் முதல் நாளான ஞாயிற்றுக்கிழமையைத் தெரிந்து கொண்டனர்.

மேலும், ஞாயிற்றுக்கிழமை நான் இயேசுவின் உயிர்தெழுந்த நாள். அதற்கு அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை உயிர்த்தெழுந்த ஜூண்டவர் தமது சிட்டுக்குத் தரிசனம் தந்தார் போவான் நற்செய்தியின் குறிப்பின்படி பெந்தேகொஸ்தே திருநாள் அந்த ஆண்டின் முதல் வாரத்தில் முதல் நாளாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்தது. அந்த நாளில் தூய ஆயிரால் சிட்டுகள் அபிஷேகம் பெற்றனர்.

மேற்கண்ட காரணங்களால் பழைய ஏற்பாட்டின்படி யூதர் அனுசரித்த சனிக்கிழமையை ஓய்வு நாடாகக் கொள்ளாமல், ஜூண்டவர் உயிர்த்தெழுந்த திருநாளாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமையையே கர்த்தருடைய நாடாக, நிப்பான அருள் நிறைந்த நாளாக ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் தெரிந்துகொண்டனர். அதன்படியே இக் காலவகா நடத்த வருகிறோம்.

[3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

ருன், இன்னால் ஆதிச்சபையில் அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், போதகர்கள் ஆகிய மூன்று முக்கியவழியை வகுப்பார் இருந்தனர் என்று சிலர் தவறாக எண்ணலாயினர். ஆனால் இங்கு பவுல் உத்தியோகங்களின் அட்டவணையைக் கூறவில்லை.

(வளரும்)

EDITORIAL

Human Rights and Fundamental Freedoms

The Pre-Accord Panorama

When Leandro Despouy, as Head of the Argentinian delegation to the 43rd sessions of the UN Human Rights Commission, deposited on the 5th of March 1987, the Resolution relating to violations of human rights in Sri Lanka, at three minutes to six (the deadline being 6 p.m.), he sparked a situation which opened one of the most unsavoury chapters in our political annals, since Independence.

The Resolution was the sequel to an "intervention" by the leader of the Indian delegation, Mr Virendra who, on the 2nd of March during the same sessions of the Commission, drew the attention of member states to the major obstacle in Sri Lanka to a political solution—the violations of human rights of the Tamil minorities.

Mr. Martin Ennals Secretary General of *International Alert* is on record to have made a special reference in his "intervention" at the Sessions to the sufferings of the "civilians" in Sri Lanka. Ennals said:—

"Human rights do not depend on the rights and wrongs of any political conflict and affect the lives of many far removed from the actual scenes of war."

No judgement on Sri Lanka was pronounced by the UN Human Rights Commission which met in Geneva in March 1987. It was, however, unfortunate that the Resolution, co-sponsored by Canada and Norway, was unique in that it made Sri Lanka, the first new country to be the subject of a resolution of this nature in the three year history of the UN Organisations.

The Final Draft of the Resolution with amendments proposed by SENEGAL which acted as a mediator to arrive at a consensus, was passed unanimously on 12-3-87. The Resolution trod on no one's toes. It called upon all parties and groups to renounce violence and to pursue "a negotiated settlement based on principles of respect for human rights and fundamental freedoms." (Italics are ours)

Despite the intemperate blasts on all sides reported at the Sessions, it was believed that the Sessions was a pointer to the need of everyone to walk a fine line in the period ahead.

The Post-Accord Scenario

The *Veerakesari* in its issue of 21-6-88 has spotlighted a request made by the *Amnesty International* to the Sri Lankan and Indian governments to stop the vengeful killings by the forces, which have taken a heavy toll in the South and North and East since the Indo-Sri Lanka Accord was signed in July 1987. Some 685 Tamil youth, according to the *Tamil Daily* are in the missing list since July 1983 and 650 are still under incarceration.

The Maharagama M. P., Dinesh Gunawardene in Parliament on 20-6-88, raised the matter of 700 Tamil youth still in Boosa—a phenomenon that goes counter to the spirit of the Indo-Sri Lanka Accord.

President Jeyawardene hit the nail squarely at the meeting of the Parliamentary Group, investigating the various problems confronting our Universities when he said that the greatest stumbling block to a resolution of the university issue is the release of students who have been 'held' for various offenses.

The latest incident at Dikwela when a school boy attending a Maha Vidyalaya was killed and four others (including a girl) injured in a confrontation with the forces on 20-6-88 in front of the school is a pointer that a serious outgrowth of a long period of military grip over the country is the growing unrest and frustration among the bulge of teenagers and adults in their twenties in this country whose lives are affected in many ways, though they may be "far removed from the actual scenes of war".

The protests which New Delhi has registered [Uthayan 21-6-88] against the allegations made by *Amnesty International* about the conduct of the IPKF personnel in Sri Lanka, and the statements made by Sri Lankan government leaders, on recent troubles which erupted at Dikwela indicate the depth of despair that the armed forces and the governments have, over the prolongation of the conflict in Sri Lanka.

Creating a semblance of "public tranquility" can yield only sparse results. The recognition of Tamil as an official language, the creation of a Tamil homeland the release of detainees held under the Prevention of Terrorism Act (Special Provisions) are human rights issues which the Indo-Sri Lankan Accord has dealt with, in its provisions.

No governments in power which desire PEACE can cut themselves away from the springs of national sentiment of a people who are struggling for their rights.

Jaffna College Alumni
(Melbourne Branch)

The Jaffna College Alumni in Melbourne held their inaugural meeting on May 15th 1988, at Scout Hall, Moorabin. In spite of the cool and wet weather, the meeting was well-attended. Mr. A. M. Brodie, a former teacher and Alumni Relations Officer of Jaffna College presided. The meeting began with Prayer by Rev. M. Rajakulendran.

Mr. Brodie, in his opening address said that that day was indeed a special one for the Alumni living in and around Melbourne. He expressed surprise that this Association was not formed earlier. Jaffna College, he said was justifiably proud of her Alumni who were spread around the globe. He thanked all those who had braved the elements to participate in that meeting, and expressed gratitude to those who had helped to organise that meeting, especially Mr. Joyfred Bonney. He appealed to all the members to continue to show their love and loyalty to Jaffna College, "the best school of all". He then kept the members informed of all the recent events of the College.

Mr. S. P. Satkunam, who had closely associated himself with the College for a long period, and a former Deputy Director of Education in Sri Lanka, spoke next. He spoke about his close links with his alma-mater, which spread over many years and in various capacities. He believed that the peak period of the College was during the Bicknell—era. He said that during the time when he was a student, Jaffna College was not only in the fore-front of education, but more than that, she imparted a sense of freedom and discipline to the students. There were few rules then, because they were not necessary. The students themselves realised what was right and wrong.

Mr. Satkunam regretted that many Tamils who had left Sri Lanka to settle down in foreign lands, had forgotten their rich culture and their language. He reminded the members that unlike English and other Western languages, Tamil was four thousand years old. He appealed to the Jaffna College past pupils living in Australia to lead the way, and begin by teaching their children and communicate with them in the mother tongue.

The election of Office-Bearers followed, and the following were elected unanimously:

Patron: Mr. A. M. Brodie.

President: Mr. T. Yogapathan.

Vice Presidents: Messrs M. V. Santhakumar and Godfred. S. Bonney.

Secretary: Mr. V. S. Satchithanathan.

Assistant Secretary: Mr. T. Mahindajit.

Treasurer: Mr. T. Chandrajit.

Social Secretary: Mr. V. Kanagalingam.

Committee Members: Mrs. Shantha Jeganathan, Messrs Alfred S. Bonney, Y. Jeyantha, Joyfred, G. Bonney, Shantha Vi-

Correction

We regret that several errors have crept into our columns. One such error is found in Paragraph 8 of our second editorial. The sentence in brackets should read "As every one knew the pastor's health did not permit a strenuous regimen".

IN MEMORIAM

IN AFFECTIONATE AND
CHERISHED MEMORY OF
OUR DEAR PARENTS

Edwin John Jeyarajah

Called Home: 30-6-83

Caroline Thiraviam Jeyarajah

Called Home: 22-7-68

Affectionately remembered

by their Children,

13, Church Road,
Chavakachcheri.

Uduvil Church

On Sunday the 5th of June, the Uduvil Church was packed to its full capacity when seventy young people and one adult were confirmed as full members of the Church. This was the highest number of people to be confirmed in one service. Those confirmed came from Christa Seva Ashram, Arul Aham—the Girls' Home in Women's Centre, Maruthaadam—McLeod Hospital—Inuvil, Uduvil Girls' College and Uduvil Church. Though it was too large a number, it was still a joyful event as the smaller satellite congregations could join with Uduvil at a Common Service.

At a time when many of the older members have left the country leaving us to despair, one could see at this Service a whole new generation or perhaps two coming in to take the places of those who have gone. One could also see that henceforth the church is going to consist of people of all strata of society as Christ ordained it to be and that is very encouraging indeed. So in the midst of destruction and political strife the Holy Spirit is truly at work bringing us Hope and New Life.

Jayasagaram, Dr. (Mrs.) S.
Thevarajan.

The President Mr. T. Yogapathan, a former District Judge in Sri Lanka who chaired the meeting at this stage, said he was in complete agreement with the sentiments expressed by Mr. Satkunam, and hoped that his suggestions will be taken seriously by those present. He also thanked those present for electing him to that high post, and assured that he and his team would endeavour to nurture this body into a successful branch of the parent body.

After an interesting discussion, the meeting ended with the singing of the College Song—"Hurrah, Hurrah, for Jaffna College we cheer" A Social followed.